

Denne Tid var lagt saaledes, at den strax fra Begyndelsen kunde benyttes paa bedste Maade, nemlig fra Mai Maaned. I Løbet af fire Maaneder kunde Afdelingen give Rekrutterne en elementær Uddannelse paa Exercerpladsen, paa Skydepladsen o. s. v., og dernæst havde den September og Oktober som de mest egnede Maaneder for, hvad jeg vil kalde den væsentligste Del af Uddannelsen, nemlig Overtørelse paa Terrainet af det ved den elementære Uddannelse lærte. Her Loven henviste for Rekrutbataillonernes Vedkommende alle andre større Øvelser til det paafølgende Aar. At denne efter min Mening klare, funde og rigtige Tanke er bleven noget tilsløret ved, at man dels har lagt Inspektionerne og Præsentationerne noget mindre heldig, dels har ladet Rekrutbataillonerne sammen med andre Afdelinger midt i den sidste Del af Uddannelses-tiden deltage i større Øvelser, kan Herloven ikke bære Skyld for. Skylden maa søges andet Steds. Jeg deler ikke den Anskuelse, der blev fremsat af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (M. P. Sørensen) angaaende dette Punkt, og den Parallel han drog mellem Fortid og Nutid, er heller ikke ganske rigtig, thi der er stor Forskjel paa, om Rekruten uddannes i kort Tid, dernæst tages ind i Afdelingen med tilstedeværende ældre Mandskab og efter at have arbejdet sammen med dette deltager i større Øvelser, og saa det at lade Rekrutbatailloner træde ud i større Øvelser, førend man har bibragt Mandskabet nogen- somhelst Øvelse i at bevæge sig i Terrainet. Det her foreliggende Forslag indskrænker Uddannelses-tiden. Det er ganske sikkert, at der staar deri, at Uddannelsen varer i 6 Maaneder, men ved at fastsætte Mødertiden for Rekrutterne til Begyndelsen af April indskrænker man faktisk den elementære Uddannelses-tid, thi Veirforholdene hos os ere af den Natur, at man umulig kan haabe at anvende April Maaned paa den Maade, det var ønskeligt at anvende den paa, medmindre man enten vil udsætte Rekrutternes Sundhed paa en efter min Mening ikke rigtig Maade, eller man vil tilveiebringe meget store og kostbare dækkede Rum, saaledes at Uddannelsen tilbids kan gives deri, og jeg tror, at Beføstningerne derved ville være saa store, at man meget let vil vige tilbage derfra for denne ene Maanedes Forlæggelses Skyld. Samtidig hermed indskrænkes den Uddannelse, som jeg i det Mindste anser for den væsentligste, nemlig Enkeltmandsuddannelsen i Marken til et Minimum. Forslaget stiller saaledes for de heldigst situerede Batailloner, nemlig de 8 Rekrutbatailloner, i Udsigt, at de i Løbet af September Maaned i 30 Dage, hvorfra gaa Søndage, Regndage og Præsentationsdage, som man godt kan beregne til 10, altjaa i 20 Arbejdsdage skulde tilendebringe Uddannelsen af Enkeltmand i Terrainet plus Regimentsexercitsen; thi det maa erindres, at denne sidste ikke har kunnet foretages tidligere, da

de to Batailloner kun have 100 Mand til Tjeneste. De andre 6 Rekrutbatailloner ere imidlertid endnu uheldigere stillede, thi af dem fordrer man, at de lige fra Exercerpladsen skulde med det indkaldte Mandskab gaa ud til Koncentration og de større Øvelser, som følge med Koncentrationen. Jeg tilstaar, at det har fult sig overordentlig tvivlsomt for mig, om det skulde være muligt paa denne Maade at tilveiebringe et Fodfolk, hvor- med vi ere i Stand til med Lillid og Fortrøstning at møde de ganske sikkert ikke saa lette Op- gaver, som Forsvarsplanen navnlig i sin nuværende Skikkelse stiller til det. — Den høitærede Minister har gjort et Mindretal i Udvalget ifjor den 17de af omtale et Forslag af det i Moti- verne til Lovforslaget. Den ærede Minister omtaler det ganske vist ikke fordelagtigt, idet han nemlig udtaler, at han ikke kan tiltræde det, fordi det vil medføre væsentlige Ulemper. Der ansøes kun een, og jeg formoder derfor, at denne er væsentligt afgjørende. Det er nemlig den, at de Garnisoner, til hvilke der kan blive henlagt et Regiment, og som skulde modtage Rekrutterne til alle 3 Liniebatailloner, maatte have Lokalteter, som i lang Tid maa staa ubenyttede, idet Garni- sonen i længere Tidsrum vil være aldeles uben- Mandskab. Jeg skal ikke her dvæle ved, at man uvilkaarligt kommer til at tænke paa, om der ikke skulde være lidt Ironi i, naar man her taler om disse Lokalteter, som skulde staa ledige i læn- gere Tid i de mindre Garnisoner. Det er ikke saa mange Aar siden, at vi her i denne Sal af en tidligere Krigsminister, der holdt sin Skildring i temmelig høje Toner, fik et i meget stærke Far- ver udført Billede, jeg tror, at jeg tør sige grø- oppvækkende Billede af, hvorledes Lokalteterne vare omkring i flere af vore Garnisonsbyer, saaledes at saalænge man ikke skaffede bedre Lokalteter til- veie, behøvede man neppe at have nogen Frygt for, at de stode ledige i længere Tid, tværtimod syntes dette at maatte være meget heldigt. Jeg skal heller ikke opholde mig længe ved, at, uagtet jeg fuldstændig erkjender, at det er det Heldigste, at der altid er Mandskab tilstede i en Garnison, saa vilde jeg dog ikke kunne se nogen saa aldeles afgjørende Ulemper i, om en mindre Garnison nogle Maaneder huet andet Aar er uben- Mand- skab, naar vel at mærke derved kunde vindes store Fordele for Uddannelsen i sin Helhed. Men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at samme Mindretal, som den Gang tillod sig at fremsætte det Forslag, tillige henlede Krigs- ministerens Opmærksomhed paa det Unskelige i at koncentrere Garnisonerne, at gøre dem større og sammendræge dem paa færre Steder. Dersom det for Exempel kunde lykkes at sammendræge Garni- sonerne, og da saaledes, at der ikke blev mindre end to Regimenter i een Garnison, vilde den om- handlede Ulempe falde bort. Nu ved jeg ganske sikkert meget godt, at der er mange Ulemper ved